

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vi alla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Socialpol
Su
Basman.
Tivskv

I detta nummer:

skriver Birger Norman om den anslagsberättigade hästskon, lär oss Kurt Ljungberg att lyssna på musik, och anser Anders Sundvall att firandet av den 6 juni bör reformeras.

Kjell Andersson redogör för tillkomsten av ungdomskaféet Pam Pam, och Stefan Oljelund ritar en kommentar till den i förra numret publicerade utredningen från Majornas ungdomsgård.

Programtips och ungdomsbyråns spalt är matnyttig läsning.

NR 3
APRIL 1953

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
CENTRALKOMMITTÉN
FÖR UNGDOMSRÅDEN

PRIS 75 ÖRE

Det finns några till synes oskyldiga och enligt min mening välmotiverade siffror, som brukar åstadkomma att föreningsfunktionärer inte bara visar tänderna utan också klappar med dem. Det är de siffror som visar anslagen till ungdomsverksamhet utanför föreningarna, d. v. s. huvudsakligen vid ungdomsgårdar. Man menar från föreningshåll, att fler ungdomar skulle bli nykterister, politiker, längdhoppare och annat driftigt folk och dessutom räddas undan kafé- och idealdöd, om föreningarnas anslagskrav behandlades litet mer högaktningfullt av de styrande.

Folket på ungdomsgårdarna har också bekymmer. Där gäller det om man skall lägga mest vikt vid den slutna eller öppna linjen, om man skall satsa på modellbygge eller mer oorganiserad verksamhet.

UTANFÖR

Av Carl-Olof Lång

Och under tiden förekommer en stor del av Göteborgs ungdomar utanför föreningar och andra organiserade sammanhang, reflekterar kanske inte ens varför de gör det — och för övrigt är det ytterligt få som frågar efter om de alls reflekterar. Ofta har de varit med i någon eller några föreningar, det är minsann inte så lätt att undgå den saken. Men, efter någon tid har de lämnat föreningsarbetet.

Är det då så säkert, att detta är ungdomarnas fel? De kanske trots den rika föreningsfloran inte passade in något av de uppsnickrade båsena. De kanske tycker allt går för högaktningfullt till? De kanske helt enkelt inte får utlopp för sin verksamhetslusta, som inte alla gånger är tillfreds med en suppleant- eller ordinariepost i en styrelse. De går "tillbaka" till kaféerna och danssalongerna, de kanske försvinner i något biblioteks läsesalar eller hänger sig åt naturmeditationer i all ensamhet. De kanske skaffar en knarr och en motor-mössa. Och de kanske trivs!

Eller "klientelet" (vilket egentligen vidrigt ord) på ungdomsgårdarnas öppna linjer. De kommer till ungdomsgården för att träffa folk, för att prata, för att ha det lugnt, för att helt enkelt värma sig. Varför måste dessa ungdomar bli modellbyggare, scouter eller keramiker?

Varför kan föreningsfolk och andra välordnade personer inte finna sig i att några är utanför och kanske måste vara det? Varför kan de inte fundera något över varför kommunala medel används i ungdomsarbetet. — För att samhället måste inse att ungdomen är viktig, att ungdomsproblemen är allas och ungdomsbrottsligheten skrämmande, svarar man. Javisst! Allt det där är sant. Men, vilka ungdomar är det man i första hand bör använda medlen till? Är det föreningsfunktionärerna eller de håglösa och vilsekomna utanförmänniskorna? Givetvis de senare. Men de bör ungdomsvårdas frivilligt, inte med hjälp av tvångsparagrafer. Därför är det man prövar sig fram i ungdomsarbetet utanför föreningarna, därför går det åt en del pengar, därför behöver man pengar.

Och därför bortser man inte från att föreningarna utträttat mycket av värde. Därför kräver man inte att anslagen till föreningarna och den fasta ungdomsverksamheten skall dras in eller skäras ned. Föreningsfolket däremot, eller i rättvisans namn några av dem, kräver emellertid att anslagen till annan verksamhet skall dras in. Man undrar med vilken rätt.

Vialla

— TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

REDAKTÖR: MARIANNE LINDSTRÖM

ANSV. UTG.: ANDERS SUNDVALL

ADRESS: UNGDOMSBYRÅN
Ö. HAMNGATAN 28 • GÖTEBORG • TELEFON 17 09 20
PREN.-PRIS KR. 4:— • POSTGIRO 49118

ÖRNEFELDTS TRYCKERI. GÖTEBORG 1983

Den statsbidragsberättigade hästskon

Av Birger Norman

Till fyrtiotalets syndaregister hör också att det började sätta föreningslivets arbetsformer under debatt. Dvs. det knaprade även i det stycket på samhällslivets och den godkända världsbildens grundvalar. Tage Lindbom gjorde det i sin bok om arbetarrörelsens kulturuppgifter och senare i "Den nya fronten." Detta var ju inte det väsentliga han ville uttrycka med den boken, men det tilldrog sig onekligen intresse och uttalat misshag bland en hel del debattörer. Men Lindbom kritiserade också bildningsarbetets och skolans allmänna intellektualisering. Han ville ha mera utrymme för en skapande verksamhet med händerna och någon liten näring även för människans känsloliv. Den saken kom aldrig riktigt allvarligt på tal då. Men det har kommit senare. Och just nu kan man nog bevittna en nyorientering i bildningsarbetet.

ABF-instruktörerna har vid en konferens gjort ett offentligt uttalande, som slår vakt om hobbyverksamheten. Inte för att använda den som limspö och lockelse för de mera utvecklade och intellektuella studierna. Nej, den får faktiskt vara sitt eget ändamål och fylla sin uppgift för den stora mängd av människor, äldre och yngre, som vill ta till något sådant på fritiden. Man kan nog säga att tendenserna går i samma riktning i de övriga studieförbunden. Något som här också är ett ganska intressant symptom är det ökade intresset för ungdomsverksamhet. Några studieförbund har skaffat sig specialkonsulenter för ungdomsarbetet. Och man är på det klara med att ungdomscirkelarna inte får bli enbart teoretiska. De får inte inskränka sig till läsning i bok. De måste ge utrymme för någon slags utövande verksamhet. Man försöker åstadkomma en sammansmältning av bokliga studier i någon enkel form och en praktisk verksamhet av en eller annan art.

"Studiemateriel: Hästsko, snöre, spik.

Hästskon upphänges i ett snöre. Som slagare användes en spik." Denna anvisning i en studieplan skulle nog inte ha varit tänkbar för tio år sedan. Och säkert kan den nog ännu verka lite blodtrycksförhöjande på bildningskämpar av det mera allvarsmättade slaget. Nu står den i alla fall att läsa i Bengt Lindgrens ungdomsstudieplan *Vi slöjdar och spelar*. Den ingår som nr 1 i en serie planer av detta slag som Ehrlins förlag givit ut. Lindgrens plan går ut på att kombinera slöjd, en grundläggande kännedom om noterna och en smula musik på egenhändigt tillverkade instrument. Det man tillverkar och spelar på är de populära Tambi-instrumenten.

I samma serie har konstnären Gunnar Dalblom skrivit en liten plan som heter *Vi tecknar och målar*. Den handlar om precis det rubriken säger. Man ska förvärva lite vana med pensel, tusch och färg och få en smula hum om form och perspektiv. Den i NTO verksamme Stig Olsson har gjort en plan som heter *Slöjd för ungdomscirkel*. "Syftet med studierna är", skriver Olsson, "att deltagarna ska få känna och erfara skapandets glädje, få kännedom om materialets möjligheter och begränsning, få slöjdföremålens funktion klargjorda samt att få kulturella formsinne och smak."

Den fjärde planen har som författare Lennart Wiechel och heter *Studieplan i modellteater*. Den är innehållsrik. Den ger en smula begrepp om den fina konst- art som heter dockteater, och som Wiechel vill få oss att odla en smula till vår egen uppbyggelse och berikande. Vi får veta åtskilligt om dess skilda varianter och om de olika typerna av dockor. Men vi får också veta hur vi ska på egen hand tillverka dem och hur man gör en modellteater. Vidare blir det tal om hur man gör små pjäser på egna och andras uppslag, om spelteknik och regi. Dockteatern är som sagt en konst för sig. Men arbetet med en modellteater

Bra initiativ

Majornas Idrottsklubbs friidrottsektion inbjöd i början av februari föräldrarna till medlemmarna i ungdomssektionen till en föräldraafton. Anledningen till att föreningen inbjöd föräldrarna till denna träff, var att få till stånd ett gott samarbete mellan klubbens ledare och föräldrarna, samt att ledarna skulle få tillfälle att presentera sig, så föräldrarna visste vilka det var, som tog hand om deras pojkar på fritiden.

Sektionens ordförande, Allan Alexandersson, redogjorde i ett anförande för idrotten och dess organisation i stort och för Riksidrottsförbundets utveckling från dess start och till våra dagar. Vidare framhöll Alexandersson att idrottsföreningarna numera inte enbart sysslar med idrott, utan även försöker intressera ungdomarna för annan ideell verksamhet samt vill fostra ungdomen till ett gott kamratskap och lära dem ta hänsyn till sina kamrater.

Talaren berörde även den ekonomiska frågan och framhöll att idrotten faktiskt är en faktor att räkna med ur samhälls-ekonomisk synpunkt, då främst genom sina publikdragande arrangemang, som ger en ökad omsättning för i första hand trafikföretag, hotell och restauranger men även för många andra kategorier av näringsidkare. Därtill kommer alla de företag för framställning av materiel och utrustning för idrotten, och det är inte

ger också inblickar och erfarenheter, som gör att man får en större behållning även av sina teaterbesök. Wiechels plan och den grundbok han skrivit är ett fint material för ungdomscirklar men absolut inte begränsat till dessa. Även vuxna har mycket att hämta där.

Alla de här planerna kostar 50 öre stycket och kan rekvireras från förlaget,

små summor kommunen får in av nämnda kategorier i form av skatt, för att nu inte tala om den mycket omstridda nöjesskatten.

Thure Nordahl, ledare för de allra yngsta, redogjorde för sektionens arbetsätt och svårigheter. Han omtalade att sektionens ledare försöker anordna ett så omväxlande program, som de ekonomiska resurserna tillåter, samt så mycket som möjligt försöker kombinera det rent idrottsliga programmet med det mera ideella arbetet.

Talaren uttryckte också föreningens förhoppning att även i fortsättningen få föräldrarnas förtroende, då de sänder sina pojkar till föreningens träningskvällar, men att dessa dock ej skulle inverka på läxläsningen, som givetvis bör komma i första hand.

Efter detta anförande fick pojkarna i ungdomssektionen framföra den cabaré som de under vintermånaderna övat in. Då det i sektionen finns flera musikbegåvade pojkar, blev cabarén redan från första numret en succé. Det hela presenterades av 12-årige John Eric Strömmer.

Föräldramötet avslutades med servering, varvid föräldrarna hade tillfälle att diskutera med ledarna om pojkarna. Som ett bevis för sin tacksamhet, överlämnade ett föräldrapar ett dussin handdukar till sektionen. Dessa handdukar skall lottas ut.

Kvällen avslutades med allsång och som avslutning ett leve för svensk idrott.

Signaturen vill till sist framhålla att föräldraaftnar nog är ett steg i rätt riktning för att få folk att förstå idrottens stora värde för ungdomen och medborgarna i övrigt.

”ALEX”

adress: Stockholm 3, eller från studieförbunden. De är samtliga upplagda så att de ger det statsbidrag, som utgår till ungdomscirklar. Både den mer tränade ungdomscirkelledaren och den som står i begrepp att ge sig in på detta slags verksamhet har här ett nytt och modernt arbetsmaterial att starta med.

En icke oväntad samhällsbild

Den undersökning angående hemförhållanden för barn, som besöker Major-
nas ungdomsgård, gav för den initierade
ett icke oväntat resultat.

Man behöver inte äga kännedom om
hemmen för att ändå veta att det icke
står bra till i de områden där Major-
nas ungdomsgård får klientelet för sin öppna
linje. Jägerdorffsplatsen ger vid vissa,
för att inte säga alla tider på dygnet,
upplysning om hur det är ställt med dem
som bor kring detta område. Fylleri är
där en ganska vanlig syn. Man frågar
sig om de män i yngre och äldre åldrar
som stryker omkring i de trakterna ald-
rig utför något arbete. Prången kring
Kusten och Stockhamnen, rucklen i det
gamla Majorna är tillhåll för mer eller
mindre förkomna människor. I den mil-
jön kan det inte växa upp annat än re-
dan från början märkta barn och ung-
domar.

Det är nämligen inte bara hemmen
som det är fel på.

Tyvär är undersökningen icke kun-
nat kompletteras med en på personlig
kännedom baserad kunskap om hemmen.
Man har nöjt sig med att plocka fram
de mörka sidorna från socialregistrets
och barnavårdsnämndens handlingar.

Man förstår att det inte varit lätt för
undersökarna att genom hembesök för-
vissa sig om i vad mån den bild som
papperen ger verkligen stämmer med
tillståndet i hemmen. Innan en sådan
komplettering skett är bilden ofullstän-
dig.

Den som varit i tillfälle att besöka
flera hem i ifrågavarande omgivningar,
har åtminstone i en del fall fått en
mycket ljusare bild än den, som anteck-
ningar från socialregister och barna-
vårdsnämnd lämnar. Huruvida barna-
vårdsnämndens assistenter har samma er-
farenhet kan jag icke säga. De har ju
ingen rätt att prisge hemmen för offent-
ligheten. I många fall försöker hustrun
hålla ihop det hela; i andra fall söker
både man och hustru göra det bästa
möjliga av i alla avseenden ogynnsamma

förhållanden. De som en gång hamnat
i träsket har ytterligt svårt att komma
därifrån särskilt på grund av den bo-
stadsbrist som råder.

Av erfarenhet vet undertecknad att
familjer, vilka av orsaker, som inte kan
hänföras till de vanliga, alkoholism, ar-
betsovilja eller anlag för dagriveri,
hamnat i miljöer som långsamt, men
obevekligt dragit ned dem och deras
barn.

Hur skall det vara möjligt för barn
att undgå formas av den miljö i vilken
de lever. Är hemmet ovanligt bra kan
de undgå att skadas av en yttre dålig
omgivning, av lekkamrater och gäng,
som de ofelbarligen hamnar i under pu-
bertetsåren, men hur sällsynt måste det
inte vara. Enda möjligheten för föräld-
rar som inte förlorat all social ambition
är att lämna omgivningen. Men var få
bostad och vilka fastighetsägare är be-
redda att ta emot dem? En ljusning i det
avseendet har inträtt i och med de all-
männyttiga byggnadsföretagens verk-
samhet, men även i dessa är man inte
benägen gå hur långt som helst.

Det finns en effektiv saneringsåtgärd
och det är att de områden som här talas
om försvinner. Ekedalens bostadskoloni
har exempelvis jämnats med marken. I
gengäld har Kungsladugård återuppstått.

Av vikt är att familjer som flyttar
från ett saneringsområde icke på nytt
körs ihop i andra centra. En spridning åt
olika håll är en absolut förutsättning
om så småningom en förbättring skall
ske.

Förslaget om att en socialarbetare med
en kurators uppgift anställs vid eller i
anslutning till ungdomsgården synes
gott.* Kanske kan hans arbetsområde ut-
sträckas till andra ungdomsgårdar där
man har erfarenhet av att förhållandena
är särskilt svåra.

Stefan Oljelund.

*) Fotnot. Man bör kanske avvakta resultat
av den kuratorstjänst som nyligen tillsatts
vid Stefansgården.

SVENSKA FLAGGANS DAG

Vid ungdomsledarkursens weekendsamling kring "Musiken i ungdomsarbetet" råkade kursledaren exemplifiera s. k. rytmlösa program med vad som kan förekomma vid firandet av Svenska flaggans dag. Han menade, att en uppdriven ambition att åstadkomma en värdig högtid kan få till resultat ett mastodontprogram utan rytm och svikt. Detta påpekande aktualiserade faktiskt för många ungdomsledare frågan om firandet av Svenska flaggans dag i allmänhet.

När Göteborgs ungdomens samarbetsorganisation bildats fick den mycket snart mottaga appeller från Föreningen Svenska flaggans dag i Göteborg om deltagande i den uppmarsch, som årligen den 6 juni anordnas på Slottsskogsvallen. Samarbetsorganisationen mötte dessa appeller med uppriktig vilja att hjälpa till för att åstadkomma ett stort deltagande från "Sams" föreningar. I samarbete med representanter för den inbjudande föreningen utarbetades och utsändes särskilt reklammateriel till ungdomsorganisationerna, varjämte en intensiv propaganda genomfördes utefter de personliga kontakterna inom ungdomsarbetet.

Resultatet blev icke lysande. Det blev tvärtom så pass måttligt, att det uppfordrade till eftertanke och en analys av orsakerna till det bristande intresset. Det måste då konstateras, att arrangemanget icke hade lockat medborgarna till spontan avslutning. Fstedagen syntes tvärtom te sig som en konstruktion utan fast förankring i folket. Härtill må genast fastslås, att i så fall konstruktionen är oomtvistligt nödvändig och att problemet kan begränsas till frågan, hur man skall fylla högtiden med helt engagerade människor, som kan göra flaggfesten till en hela folkets demonstration.

Låt mig för enkelhetens skull illustrera den enskilda människans samhällsgemenskap med koncentriska cirklar, som inifrån må beteckna hemmet, föreningen, staden, landet, mänskligheten. Det önskvärda är givetvis, att individen utan att förlora fästet i centrum medvetet sträcker sig längre och längre ut mot en alltmera omfattande gemenskap. Därvid kan han drivas eller ledas av ett intresse eller en idé, i regel torde det vara fråga om bådadera. Hur skulle en folk-täthetsbild på en dylik pricktavla komma att se ut? Säkerligen mycket väl samlad mot centrum. Det är nog inte så särskilt många som är klart placerade i "landet", såvida det inte gäller en landsmatch eller en annan tillfällig mot-sättning till något annat land.

Vill man rycka människorna ut i landskännande, torde man få se till, att de får med sig något av den gemenskap, som de redan upplevat. Man måste med andra ord bevara en andlig koncentricitet. Då kanske man kan våga vänta en spontan anslutning till en vidare gemenskap, medan eljest individen löper risk att känna sig isolerad i en manifestation, vilken han inte uppfattar såsom sin angelägenhet.

Lita inte för mycket på att fosterlandet bor i våra hjärtan! — Detta gör inte heller arrangörerna, och på så sätt bekräftas hela resonemanget här ovan. Det övervägande antalet deltagare i uppmarschen är nämligen folk, som mer eller mindre fösts fram. Fosterlandet måste nog ideligen omplanteras i våra sinnen. Men vore det då inte lämpligare att söka få arbeta med mottagliga sinnen än med tillknäppta och reserverade?

Gör dagen sådan, att folk vill vara med, att de äntligen kommer och ber om att få vara med!

Hur skall detta ske? Ja, den frågan lär nog inte kunna besvaras, förrän man lyckats.

Enligt uppgift är dock inte ens föreningen för Svenska flaggan själv nöjd

Tonårsklubben

Kontakt med postverket

(Ett kvällsprogram)

1. Solosång: "Den tänkande lantbrevbäraren" av Hj. Gullberg
2. Film: Där vägarna sluta
3. Ett postpuzzle.
Grupparbete i 15 min. Finn flesta antalet ord av POSTSPARBANKEN.
4. Film: Åh, alla dessa grabbar.
5. Uppläsning: Den romantiska postfröken av E. L. Ekman
6. Vad kostar det?

Grupparbete 15 min. Material: Postgiroblanketter, postanvisningar, adresskort till paket, uttagningskvitton å postsparbanksmedel, posttaxor och följande meddelande: (eller liknande)

Till postbudet! Sänd 150: — till AB Sillfenor, Sillgatan, *Sillinge*. Sänd 25: 50 till Direktör H. Petterberg, Bergslösa, *Berg*. Sänd paketet å 2,5 kg. till Fru N. Solfröjd, Solbacken, *Solstråla*. Tag ut 300: — å min postsparbanksbok Q 139874 (fullmakt bifogas).

R. Direktson, Dirgatan 7

Ifyll nödiga blanketter och beräkna hur mycket postbudet skall lämna tillbaka till herr Direktson!

7. Film: Sin lyckas smed.

Ovanstående filmer kan hyras från Postsparbanken, Stockholm. Filmapparater finns å ungdomsbyrån och de nämnda dikterna finns i diktantologien Toner och Tendenser.

N. I. ENGBERG

med anslutningen till festen. "Sam" har tidigare (1949) framlagt förslag till åtgärder. Vad de skulle kunna betyda ligger i vida fältet, men uppgiften är så angelägen, att man måste ta risker. De föreslagna åtgärderna gick sammanfattningsvis ut på att organisationer och föreningar skulle aktivt engageras redan vid uppläggnings av högtidligheterna.

Uppmarschen borde komponeras så, att fria och spontant deltagande grupper icke kunde komma bort i hanteringen. Föreningarna måste få ta med egna fanor. Militären och Frälsningsarmén får detta, vilket betraktas som mannamån. Folkrörelsernas veteraner skulle kunna särskilt inbjudas att övervara flaggfesten. Militären skulle inte få dominera.

Ovan refererade förslag bygger på uppfattningar som kommit till uttryck bland föreningsfolk, just de människorna som man först och främst vill nå.

Anders Sundvall.

— **UNGDOMSANSTALTERN** får kritik därför att de "inte utträttat mera." Men det är ingen som påpekar att ungdomsvården varken har materiella eller mänskliga resurser — det behövs stora fonder mänsklig energi för att kunna hjälpa alla ungdomar som kommer till anstalterna.

(Dr Gustav Jonsson på Skå)

VAD MENAR egentligen skolöverstyrelsen som enligt ett intervjuuttalande av gymnastikkonsulenten i styrelsen, Alvar Thorson, anser att tiden nu är inne "att mera aktivt engagera skolungdomen för skytterörelsen och genom denna ge ungdomen skjututbildning." Finns det verkligen inte andra områden man kan sätta in sina krafter?

"UPPVÄXTEN är ett slags emotionell sjösjuka och man kan skratta åt den, liksom åt sjösjukan, men bara efteråt."

(Artur Koestler i "Pil i det blå")

VI LÄR OSS LYSSNA PÅ MUSIK

Lyssnar vi verkligen alltid — i ordets egentliga mening — när vi hör musik? Är de tyvärr inte ofta så, att vi låter tonerna gå in genom det ena örat och ut genom det andra, samtidigt som vi tänker på helt andra saker än den musik vi för tillfället hör?

Går vårt musiklyssnande till på det sättet, blir utbytet minimalt, om det överhuvudtaget blir något utbyte alls. Det är nämligen inte bara tonsättaren och de som utför musiken, som ska vara de skapande. Även lyssnaren måste vara aktiv och skapande på sitt sätt. Vi måste kunna lyssna koncentrerat, vi måste kunna anspänna oss, när vi hör musik, för att vi ska komma i kontakt med musiken och ge den möjlighet att påverka oss. Detta är nämligen grundförutsättningen för att vårt musiklyssnande ska kunna leda fram till verklig *musikupplevelse*.

Men att vägen dithän kan vara ganska lång och stundom även te sig svårframkomlig, det ska ingalunda fördöljas. Därför ju tidigare man börjar vandra den, desto bättre. Skolan och ungdomsföreningen har en viktig uppgift att fylla härvidlag. Där måste grunden läggas. Där måste den första kontakten med musiken förmedlas. Det är ingen lätt uppgift att leda barn och ungdomar in i musikens värld. Men det är en fascinerande uppgift. Låt oss därför inte tveka att ge oss i kast med den.

Men det gäller att gå varligt fram. Vi måste akta oss för att i ovist nit sikta för högt i början. Den musik vi väljer som demonstrationsmaterial i vårt musikfostersarbete måste vara avpassad efter deltagarnas ålder och musikaliska utvecklingsstadium. Men å andra sidan får man inte heller glömma, att lyssnarövningarna även ska ha till uppgift att kultivera den musikaliska smaken och göra deltagarna bättre skickade att umgås med konstnärligt värdefull musik.

Här nedan lämnas några förslag för den första undervisningen. Ytterligare uppslag kan helt säkert erhållas genom

de böcker, som finns upptagna i den bifogade litteraturlistan.

I. Sergej Prokofjev: *Peter och vargen*. Husb. röst Z 400/02. Trevlig musiksaga med naivt illustrerande musik. Texten berättas på svenska.

II. Eric Coates: *De tre björnarna*. Decca K 2280. Beskrivande musik, som avser att återge innehållet i den kända sagan om Guldlock och de tre björnarna. I pianoutdraget (Nils-Georgs musikförlag, pris 4: —) finns kommentarer, som underlättar lyssnandet. Texten till sagan finns bl. a. i "Min skattkammare", del 2.

III. Carl Nielsen: *Humoresk-bagateller*. Husb. röst DA 5203. Små humoristiska pianostycken av realistiskt beskrivande karaktär.

IV. Claude Debussy: *Childrens Corner* (I lekvrån). Husb. röst DB 1248/49. Pianostycken av liknande art som Nielsens Humoresk-bagateller. Läs Kajsa Rootzén: Claude Debussy (sid. 127—128). W. o. W. Pris 7: 50, inb. 12: —.

V. Giuseppe Verdi: *Triumfmarsch ur operan Aida*. Husb. röst C 2849. Läs Julius Rabe: Radiotjänsts operabok I (sid. 104—105).

VI. Emil Waldeufel: *Skridskoåkarna*. Husb. röst B 8665. Försök här få lyssnarna att upptäcka, hur tonsättaren med taktrytmens hjälp försöker återge en skridskoåkares rörelser på isen.

VII. Wilhelm Peterson-Berger: *Frösöblomster*. Musica SK 19850/51. Läs Bertil Carlberg: Peterson-Berger (sid. 127—128). Bonniers. Pris 7: 50, inb. 11: —.

VIII. Franz Schubert: *Forellen*. Husb. röst DA 1852. Läs K. Ljungberg: Musikorientering (sid. 65—68).

IX. Giacomo Rossini: *Uvertyr till operan Wilhelm Tell*. Deutsche Grammophon LVM 72115. Läs N.-O. Franzén: Rossini (sid. 194—198). Bonniers. Pris 13: 50.

X. Peter Tjajkovskij: *Svit ur baletten Nötknäpparen*. Husb. röst C 3835/37. Orienterande text (på tyska och engelska) i det på Boosey & Hawkes förlag utgivna fickpartituret. Pris 2: 75.

Sing-song-party på Stenungsund

Svenska Flaggans Dag

är i regel en studie i monotoni — Kalle Anka och Fantomen spökar musikaliskt sett i många ideella föreningsprogram — allt ungdomsarbete bör locka framåt med en liten grön kvist — det är några av de åsikter men fick höra på Ungdomsledarkursens weekend i Stenungsund 7—8 mars.

Musiken i ungdomsarbetet

var studieämnet. Föredragshållare var Kurt Ljungberg och han lärde först ut de grundläggande kraven på ett föreningsprogram, nämligen 1) logisk linje och 2) rytmisk omväxling. En skicklig programmakare kan med enkla medel få publikens känlostämningar och intressen att skifta och stegras och skapar på så sätt goda och givande program utan att behöva sänka kravet på en viss stil och ideell inriktning.

Söndagens föredrag var i viss mån en fortsättning på lördagens. Talaren underströk att ungdomsledarna måste ta krafttag för att hålla sång- och musikinslagen i programmen på en någorlunda godtagbar nivå. Att sätta likhetstecken mellan *klassisk* och *oförståelig* musik är ett stort fel, och svenska folket är i behov av bättre saker än Flottarkärlek — därmed intet ont om Snoddas!

Litteraturanvisningar.

Carlid o. Pleijel: Musik på skiva. W. o. W. Pris 12: 50, inb. 17: 50.

Ljungberg: Musikorientering: Ehlin's. Inb. 6: —.

Rabe: Radiotjänsts operabok. D. 1—3. Radiotj. Pris för alla tre delarna 8: 75. (Boken är numera svår att få tag på i bokhandeln men finns att låna i folkbiblioteken).

Rosenberg: Finn melodin. Gebers. Pris 5: 75.

Kurt Ljungberg

Illustrationerna till föredragen var talrika; sång av fru Birgit Wallman, uppläsning av kända förmågor samt musik på grammofon. En del små sångövningar med kursdeltagarna piggade upp de domnade andarna liksom åhörandet av små solostycken för piano och gitarrduetter.

Folkdansuppvisning

bjöds det på vid lördagskvällens samkväm. Det var ett antal dansare och spelmän från F. D. S. Victoria, som på detta sätt förhöjde stämningen. Lekar och andra lustigheter leddes vant av Nils-Ivar Engberg. Med faderlig hand övervakades ordningen av Anders Sundvall, under hela kursen angelägen att föra opposition och diskussion i rätta fåror. Vid hans sida stod Kjell Andersson, som ryckte i de flesta trådarna och även vid sing-song-partyt i sena kvällen fick ett alldeles nytt ungdomsledareproblem: Hur få dessa i säng före solens uppgång?

I slutet

på kursen var en diskussionstimme inlagd, varvid man fick tillfälle att fråga och tillrättalägga alla ömsesidiga missförstånd. Och sedan utlystes omedelbart en tävlan om det bästa programförslaget enligt de riktlinjer som dragits upp.

Sedan Pensionat Solgårdens värdfolk på sedvanligt sätt avtackats och hyllats för god mat och god omvårdnad i övrigt för hela skaran glatt sjungande hem i två stora bussar. Alla medförde minnet av en ovanligt glad och lyckad weekendkurs.

Han som var med.

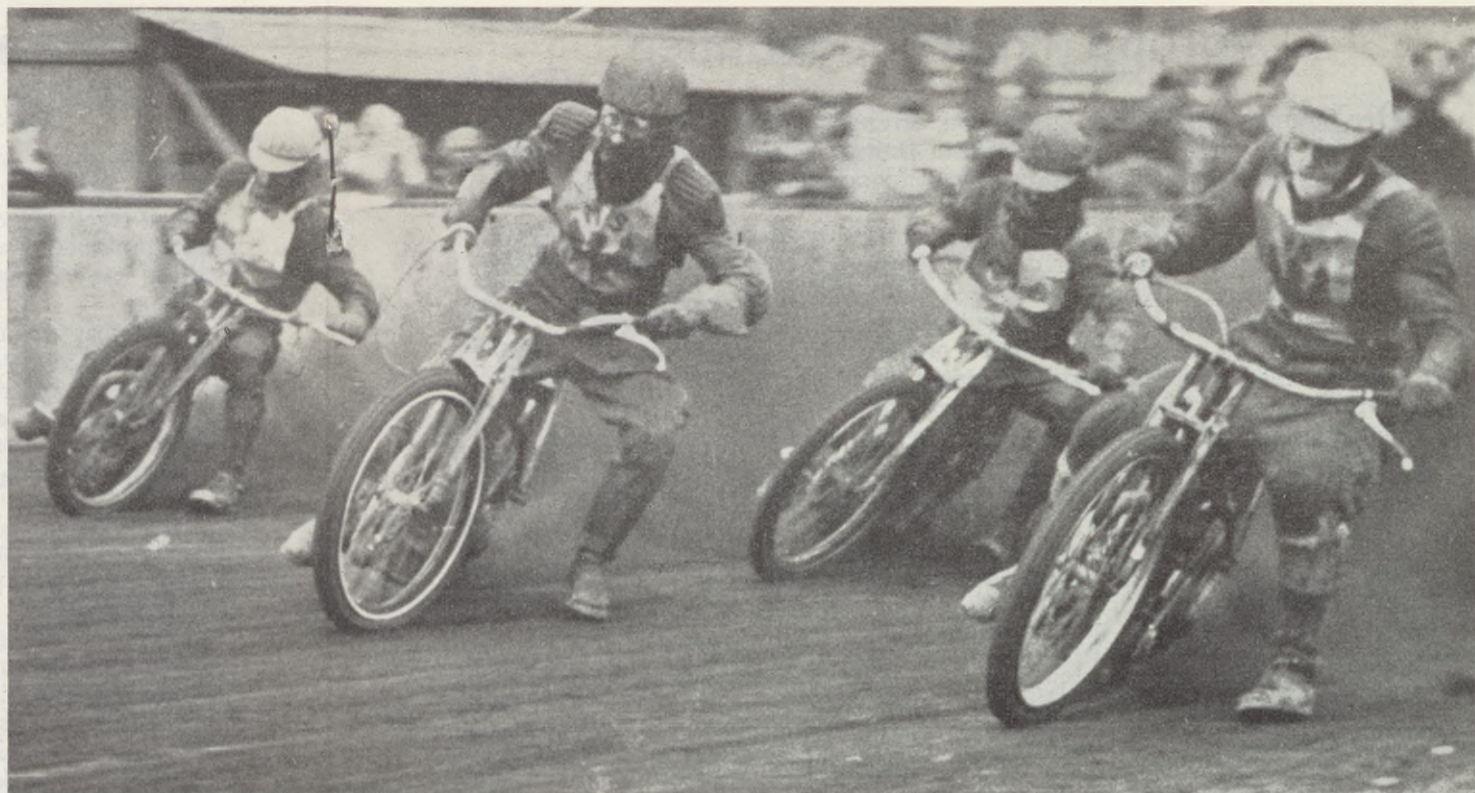
LOVVÄRT: De tidigare gällande inskränkningarna i fråga om rätten för skolungdom, scouter och annan föreningsungdom att vid helger m. m. erhålla nedsättning i biljettpriset för gruppresor på SJ och i samtrafik mellan SJ och enskilda järnvägar har slopats fr. o. m. den 7 januari 1953. Begreppet "förbjuden tid" förekommer sålunda icke längre.

INGEN KONST ATT KÖRA FORT PÅ MOTORCYKEL

SKINNKNUTTE blev för några år sedan ett populärt skällsord, myntat av någon pigg kåsör och till ytterlighet missbrukat på alla som grenslar en motorcykel. Visst finns det skinnknuttar och visst finns det busåkare och det är beklagligt att det är just de som hörs mest och som stör värst.

De ungdomarna tror ofta att de är några hejare att åka bara för att de kan fräsa undan på en landsväg eller längs en raka på någon gata med upp över hundra kilometer. Det är gubevars "speedway" eller "motocross" då. I verkligheten är det i stället så att den verkliga svårigheten ligger i att avpassa körningen så att man hela tiden kör säkert. Det är betecknande att "skinnknuttarna" sällan kan hävda sig när de kommer ut på en tävlingsbana. Där fordras det mer av dem. En ständig agitation pågår från tävlingsförarna för att försöka lära unga brushuvuden att köra vettigt.

Kaparnas stjärnförare Kjell Carlsson pratar motor med löftena Håkan Jansson och Frank Carlsson ute på Sävedalen.

KLUBBARNA VILL UPPFOSTRA

Från de medvetna motorförarna och från motororganisationerna gör man en hel del för att stävja buskörningen. Ett exempel kan tas utanför Göteborg. I Älvängen hade man i många år ett rent gangstervälde på vägarna där det kväll efter kväll kördes "motocross". Så tillkom Älvbygdens MK och efter ett år av fostran kan landsfiskalen där uppe intyga att grabbarna kört av sig på en motocrossbana i skogen och är perfekta på allmän landsväg.

Sånt går bra på en liten plats där alla säger alla motorcyklister går med i en förening, men det är svårare i en stad som Göteborg. Men också här jobbar vi, berättar Malte Blohm i GEMA, en sam-

manslutning av Göteborgs motorklubbar.

I GMK finns det en ungdomsklubb med egen styrelse och egen verksamhet där medlemmarna får en viss fostran från äldre och ofta namnkunniga kamrater. Men verksamheten kan av ekonomiska skäl inte bli så omfattande även om man försöker med kurser och regelbundna träffar. Ett steg på vägen var den "stjärnknuttetävling" som hölls den 19 april. Där fick grabbarna påtagligt inpräntat trafikvett. Det är en tävlingsform som kommer igen, säger Malte Blohm.

De busiga knuttarna är färre än deras oväsen antyder, men från motorklubbar och tävlingsförarhåll arbetar man på att hyfsa också dem.

En skräckscen för många, en vällustig bild för andra. Speedway har blivit en ungdomens melodi. Men det skall praktiseras på bana, inte i trafik, manar tävlingsförarna.

Drömmen går i uppfyllelse — några av de yngsta får chansen en träningskväll att köra några varv på Sävedalen. En del grabbar kommer dit med lättviktare och får känna sig för.

Apropå PamPam-debatten

Den 20 mars i år hölls en diskussion, arrangerad av Tolereads AIK i medborgarhuset vid Bjurslätts torg, Slätta Damm, om den försöksverksamhet som barnavårdsnämnden bedriver med ungdomskaféet Pam Pam i samma fastighet.

Vid debatten höjdes kritiska röster mot att ungdomen sitter för mycket på kaféet ifråga, man menar den blir passiv och häglös. Även ungdomens beteendemönster i övrigt kritiserades vid tillfället, bl. a. dess uppförande där: skrik och skrän, busliv och vandalisering hör till dagordningen.

Debatten har sedermera fortsatt i pressen, där direktör Ekström, ordförande i stadsfullmäktiges kaféberedning samt herr K. G. Hedbärj, innehavare av kafé rättigheterna på Pam Pam, uttalat sig.

Speciellt direktör Ekströms uttalande förefaller undertecknad märkligt. Han kritiserar nämligen, att det inte förekommer serveringstväng å kaféet och beklagar också, att "man inte kunnat utprova bärigheten av eventuella ungdomskaféer".

Så här ligger det till med Pam Pams tillkomst. Göteborgs bostadsaktiebolag reserverade i det s. k. medborgarhuset vid Bjurslätts torg lokaler avsedda för ungdomskafé. Först på ett ganska sent stadium tillfrågades barnavårdsnämnden — efter det att en del andra intressenter avböjt att engagera sig — huruvida nämnden var intresserad att bedriva ungdomskaféverksamhet i dessa lokaler. Med hänsyn till att barnavårdsnämnden icke driver affärsverksamhet, riktades från nämndens sida förfrågningar till respektive Vinga-bolaget och Liseberg, om de var villiga taga hand om ett sådant kafé. Svaren i båda fallen var nej. Först därefter sökte barnavårdsnämnden en anslagssumma för inventarier till kaféet och engagerade en privatman för själva kaféverrelsen. Denne utsågs bland fem sökande.

Genom sitt läge i medborgarhuset skulle kaféet kunna betjäna de föreningar, som brukar ha sammankomster i lokalerna i fastigheten. Närheten av Slätta Damm med dess skridskobanor vintertid och den strax intill kaféet planerade idrottsplatsen ansågs ur ekonomisk synpunkt som ett plus. Kaféägaren erhöll slutligen rätt att sälja bröd från disk i en av de båda kafélokalerna. Något annat kafé finns inte inom distriktet. Om dagarna skulle därför Pam Pam fylla sin

uppgift som allmänt kafé. Vad man således förlorade på gungorna skulle kunna tjänas in på karusellerna...

Detta var den ekonomiska sidan av saken, den sida som åtminstone för direktör Ekström tycks vara den allt över-skuggande faktorn i sammanhanget.

Föreningskontakter

Då det gäller den "sociala" sidan, så skulle Bjurslätts ungdomsgård, som är en föreningsgård, söka hålla kontakten med de ungdomar, som frekventerar kaféet. Härvid skulle speciell uppmärksamhet riktas på att försöka förmå föreningarna att knyta kontakter på kaféet. Närheten av samlingslokalerna bedömdes som en avgjord fördel. Biblioteket, även det beläget i medborgarhuset, hade utlovat medverkan med tidskrifter och lämplig lektyr. Bordtennislokalen, belägen en trappa ned, kompletterade bilden.

Hur har det nu gått? Efter fem månaders verksamhet söker sig varje kväll en mängd ungdomar till kaféet. Bland besökarna återfinnes icke endast föreningslösa utan även ungdomar, som någon eller några kvällar i övrigt, är engagerade i stadsdelens föreningsliv. Slutligen finner man bland besökarna — vilket

på intet sätt förvånar — även ungdomar som måste betecknas som hållningslösa.

Det måste klart sägas ifrån, att ungdomsgården på grund av svåra personalförhållanden haft det synnerligen svårt att lotsa ungdomen "vidare". Det har inte varit möjligt att under den gångna försökstiden ständigt ha en ungdomsledare som kontaktman knuten till kaféet. Ungdomsgårdens arbetsuppgifter har omöjliggjort detta, och ungdomsgårdens föreståndare har endast i begränsad omfattning kunnat medverka på ungdomskaféet. Föreningarna har icke heller kunnat begagnat sig av möjligheterna att nå kontakt med besökarna på ungdomskaféet. Den missionerande linjen i föreningarnas program har helt lyst med sin frånvaro.

Vad gör hemmen?

Ur samhällets synpunkt måste det betecknas som synnerligen glädjande, att ungdomsdebatten hålles vid liv. Den av Tolereds AIK arrangerade debatten gav tyvärr inget besked om, vilken insats *hemmen* i stadsdelen är beredda att göra, när det gäller ungdomarnas fostran. Skolan och föreningslivet är och förblir väl i alla fall endast kompletterande faktorer i sammanhanget.

Problemet med Slätta Damms-ungdomarna är djupast sett ett föräldraproblem och som sådant en central, samhällelig fråga. På vad sätt är det möjligt för organisationer, myndigheter och enskilda att finna metodiken för en föräldrapåverkan? Här finns plats för uppslag och idéer.

Vad Slätta Damm beträffar, så är ju området relativt nytt. Det tar tid innan stadsdelen finner sin rytm och invånarna slår rot. Det tar tid innan föreningsliv och gemenskapsformer finner sitt rätta jag. Byggnationen behöver också kompletteras med lokaler för sport vintertid.

Men vad hjälper det med lokaler, den yttre ramen, om inte det finns människor, intresserade människor, som är viliga göra en insats i ungdomsarbetet?

Här behövs tid

För att få fram det här fordras *tid* och *tålamod*. Vad det gäller Pam Pam har ungdomsrådet i stadsdelen uppenbarligen inte fått den tid det behövs, och mig synes det också som innehavarna av de kritiska rösterna inte haft det tålamod, som måste finnas när begreppet fostran är med i sammanhanget.

Som en replik till direktör Ekström må slutligen anföras, att ungdomskaféet ingalunda tillkommit som ett försöksobjekt för den nu arbetande kaféberedningen i staden. Det där måste direktör Ekström ha fått om bakfoten.

Om kaféberedningen i samråd med barnavårdsnämnden hade velat arbeta efter ett annat system under försöksperioden, varför har man inte sagt ett ord om det tidigare? Tillfällen härtill har inte saknats. Det är möjligt att direktör Ekström har fattat kaféberedningens uppgift i enlighet med det uttalande han gjorde i dagspressen den 28 mars, nämligen att denna skulle undersöka bärigheten av eventuella ungdomskaféer.

Enligt min mening måste ungdomskaféfrågan rimligtvis ha minst en sida till, den sidan som berör kontakten, inspirationen och stödet åt det uppväxande släktet.

Av den anledningen finns det inga möjligheter att instämma i klagokören, som säger att Pam Pam är misslyckat som kafétips.

Kjell Andersson.

REPLIKER: Erik Goland i SIA har gjort ett reportage från ungdomsgården i Karlstad och serverar några läckra repliker från en onsdagsträff på ungdomsgården, dit folket brukar bege sig vid tiotiden.

— ... ni föreningsungdomar bygger en mur omkring er av er egen förträfflighet och stänger er inne och tror att ni är i himmelen. För er är allting så bestämt och färdigt och ni tror att allt kan lösas genom att prata politik. I verkligheten vet ni inte ett jäkla dugg om till-

UNGDOMS BYRÅN:

- kan meddela följande nytt från Centralkommitténs för ungdomsråden sammanträde den 10/3 1953.
Val av arbetsutskott: Anders Sundvall, ordf., Knut Hast, v. ordf., Kjell Andersson, sekr., Frans Ivarsson, Tore Kjellén.
I kurskommittén för ungdomsledarkursen invaldes: Anders Sundvall, Sigrid Lundgren, Åke Östberg, Sven Olof Nilsson samt Kjell Andersson.
- Redaktionskommittén för Vi alla får år 1953 följande utseende (tre ledamöter utses av Göteborgs ungdomens Samarbetsorganisation och tre av Centralkommittén för ungdomsråden): Anders Sundvall, Ingrid Ingemarsson och Kjell Andersson från Centralkommittén samt Gunnel

varon. Ni är bara partipamparnas väluppfostrade pojkar och flickor. Ni borde vara tillsammans med oss i stället, för det är de föreningslösa ungdomarna som ska fostra föreningsungdomen, inte tvärtom.

— Ah, borsch. Ni vet ju inte va ni vill; ni är bara så där allmänt otillfredsställda men så länge ni inte organiserar er protest så kan ni ingenting göra för att förändra förhållandena. Det enda ni gör är att vända ryggen åt problemen, eller också kanske ni "lånar" en bil och sticker från hela klabbet.

— Lugn framförallt, pysen lilla. Ungdomsbrottsligheten är ett sundhetstecken. Den visar att inte ungdomarna vill finna sig i de nuvarande förhållandena. Den sätter myror i huvudet på gubbarna och får de dem att tänka på att det inte bara gäller att bygga kyrkor för en massa miljoner. Varför protesterar inte ni på ert organiserade sätt mot gubbarna i stadsfullmäktige . . .

Granlid, Carl Olof Lång och P. O. Martenius från Samarbetsorganisationen.

- Mossebergs ungdomsgård och dess föreståndare Sture Jinton nappade på kroken, då det gäller den i förra numret omnämnda Düsselhofresan den 6—20 juni i år. Han har skrapat ihop en trupp med representanter från olika föreningar och ungdomsorganisationer och ligger nu i förberedelser för färden.
- Ungdomsbyrån arbetar intensivt med inkomna ansökningar om lokalkyresbidrag, läger- och ungdomsledarstipendier. Vid Centralkommitténs vårsammanträde i maj skall ansökningarna behandlas, varefter barnavårdsnämnden beslutar i frågan.
- Det stora intresset för ungdomsledarkursen "Att visa film" har nödvändiggjort en dubblering av aprilkursen. Kurserna är fulltecknade, dvs. 16 deltagare i varje.
- Ungdomsdebatten hålles vid liv. Med tillfredsställelse konstateras, att olika arrangemang med diskussion i ungdomsfrågorna har hållits bland föreningarna i Göteborg. På ungdomsledarkursen i Stenungsund, vid en Pam-Pam-diskussion den 20/3 på Bjurslätt arrangerad av Tolereds AIK, vid en diskussion i Kyrkbyn den 19/3 arrangerad av ABF och på Södra Guldheden den 30/3 blåste friska, ibland stormiga vindar.

I NÄSTA NUMMER lämnas en aktuell adressförteckning över organisationer anslutna till "Sam".

FÖR ÖVRIGT skulle det vara intressant, om det någon gång vid en debatt om den urspårade ungdomen en äldre person steg upp och förklarade, att han dels fått mycket stryk i sin barn- och ungdom, dels tagit skada av den saken.

VID DISKUSSIONEN om Pam Pam påtalades med skärpa, att ungdomarna på kaféet inte bara satt med mössor och hattar på — de sjöng också!

Vi som "gör" Vi alla anser liksom New Yorker-tecknaren Saul Steinberg härovan att den öppenhjärtliga (och i många avseenden konstruktiva) ilskan försvinner ju närmare man kommer folkpensioneringen. Vi hoppas emellertid att Göteborgs ungdomsledare fortfarande har kvar förmågan att reta sig över människor och meningar och hoppas också, att de vill avreagera sig offentligt, dvs. i Vi alla.

Vi börjar nu få kontakt med läsekretsen och hoppas att detta inte är något bedrägligt aprilskämt utan att bidragen skall fortsätta att, om inte strömma in, så dock inflyta. Det är i många avseenden lovvärt om manus författas på skrivmaskin och på en sida av papperet, men vi tar även emot andra meddelanden. Då vi har tillgång till ordlista fästes inget avseende vid eventuella stavfel.

Välkomna!

LARV! — "Snoddas blir ungdomsfostrare i första filmen. Frälsningsmöte och lysning med sin egen mor. Rensar upp småstad från dåliga element."

(Rubriker i Aftontidningen)

"Sams" årsmöte

Göteborgs ungdomens samarbetsorganisation höll sitt 7:e årsmöte i KFUM:s seglarsal torsdagen den 26 mars. Ombud för 17 organisationer, representerande samtliga intressegrupper, var närvarande. Från verksamhetsberättelsen kan meddelas, att verkställande utskottet haft 8 protokollförda sammanträden, och att hela "Sam" kallats till de två obligatoriska, årliga mötena. Arbetet under året har huvudsakligen varit förberedelser till den ungdomsrådskonferens, som skall hållas i Göteborg i maj, samt utredningar om förutsättningarna för ett genomförande av gemensamma ungdomsdagar. Två kommittéer har under året arbetat med dessa ärenden. "Sam" har deltagit i firandet av Svenska flaggans dag samt varit representerad i Centralkommittén för ungdomsråden, Göteborgs hembygdsförbund och Folkrorelsens samorganisation mot alkoholmissbruk.

Till verkställande utskott för 1953 nominerade de olika grupperna följande ombud:

- a) Religiösa org.: Allan Steneld, Libanon, suppl. Signe Andersson, KFUK.
- b) Politiska org.: Sven-Olof Nilsson, SSU, suppl. Gunnel Granlid, GKU.
- c) Idrottsorg.: Anders Sundvall, GDIF, suppl. Bror Nilsson, Frisksportförb.
- d) Nykterhetsorg.: Erling Billqvist, NOV, suppl. Martin Dristig, SGU.
- e) Scouter: Gösta Svensson, SS, suppl. Carola Andersson, SFS.

f) Övriga org.: Curt Bergström, ABF:s ungdomsverksamhet, suppl. Björn Döbeln, Ungdomsringen för bygdekultur.

Sedan årsmötet beslutat utse de sålunda nominerade kandidaterna att utgöra VU, valdes ur detta Anders Sundvall till "Sams" ordförande. Här kan också omtalas, att VU vid det efterföljande konstituerande sammanträdet utsåg Curt Bergström till v. ordf. Erlang Billqvist blev sekreterare med Björn Döbeln som v. sekr., medan Gösta Svensson åtog sig att vara kassör. *Forts. på sid. 17*

Skärvor från en diskussion

Fredagen den 27 mars hade barnavårdsnämndens ordförande överlärare Frans Ivarsson, kallat ordförandena i stadens ungdomsråd och föreståndarna för ungdomsgårdarna till en överläggning med barnavårdsnämnden om riktlinjerna för ungdomsgårdarnas verksamhet och därmed sammanhängande problem. Sedan barnavårdsdirektören Gustaf Hedqvist med några ord antytt aktuella problem i arbetet, vidtog en lång och mycket fri debatt, som väsentligen kom att röra sig om de lämpligaste formerna för bedrivande av s. k. öppen linje vid ungdomsgårdarna. Vid sidan därav berördes också nästan allt som har med ungdomsarbete att göra.

Det är inte möjligt att rättvist referera ett så omfattande meningsskifte. Några beslut fattades ej heller, då överläggningen var avsedd som information. Dock avlyssnades en hel del spetsiga och tankeväckande formuleringar, av vilka vi här återger en del.

— De individuella sociala åtgärderna kan icke tillgripas i kollektiv verksamhet. Ungdomsgårdarna saknar resurser härför.

*

— Kan man inte tänka sig ett "länk"-system inom ungdomsvården?

*

— De sämsta drifterna gör sig påminda där en massa människor får vara okontrollerat samman.

*

— För ungdomen gäller gängets lag.

*

— Genom eliten kan man aktivisera de passiva.

*

— Tillbaka till den ideella linjen!

*

— Föreningarna för en tynande tillvaro.

*

— Om vi inte skall ta hand om de förkomna, ge då pengarna åt föreningarna. De klarar alltid den fina ungdomen.

*

— För mycket pengar kan ta död på föreningarnas bärande idéer.

*

— Låt oss inte vara främmande för ett poängbelöningsystem för de riktigt geleartade.

*

— Samhället bygger för mycket färdigt. Ge ungdomarna möjlighet att bygga själva!

*

— Vi måste ha bättre kontakt med hem och föräldrar.

— Det måste finnas en fast arbetsform, innan man försöker med öppen linje.

*

— Öppen linje har tillkommit genom yttre tvång.

*

— Är det klokt att placera hela det svårskötta klientelet i ett och samma bostadsområde.

*

— Använd människor, som har handlag med folk, även om de inte har kunskap i psykologi.

*

— Lägg inte upp verksamheten med tanke på årsberättelsen!

*

— Utreder man inte ofta det som man redan i stort sett vet? I så fall är positiva åtgärder mera angelägna.

*

— Vad vi än bygger och gör i denna stad, så kommer vi ingen vart, om vi inte får ledare med personligt intresse.

Ordföranden sammanfattade diskussionen sålunda:

1. Ungdomsråden bör organisera arbetet så, att de skilda arbetsuppgifterna handhas av intresserade ledamöter.

2. Den öppna linjen anordnas, där förhållandena så kräver och medger detta. Det är då nödvändigt, att finna en "medellinje" så att den slutna och öppna verksamheten ostört kan arbeta parallellt med varandra.

SAMS ÅRSMÖTE

Forts. fr. sid. 15.

Till representant i Centralkommittén för ungdomsråden valde årsmötet Sven-Olof Nilsson med Con Stenholm som suppleant. I redaktionskommittén för Vi alla placerades för året Gunnel Granlid (omvald) samt Carl-Olof Lång och P. O. Martenius (nyvalda). Till ombud i Göteborgs hembygdsförbund valdes som ordinarie Anders Sundvall och som suppleant Gösta Svensson. Att representera "Sam" i Folkrorelsens samorganisation mot alkoholmissbruk utsågs Kjell Andersson, Erling Billqvist, Gunnel Granlid, Bror Nilsson och Arnold Sabel.

Kommittén för utarbetande av förslag beträffande gemensamma ungdomsdagar utökades med två ledamöter och består numera av Gösta Svensson, sammankallande, Set Dahlbeck, Signe Andersson, Bror Nilsson och Erling Billqvist.

Beträffande tidningen Vi alla hade årsmötet varken anmärkningar eller nya önskemål, vilket torde innebära allmänt gillande. Inför planläggningen av ungdomsledarkursens kommande verksamhetsår uttalade årsmötet det önskemålet, att en weekendkonferens skall anordnas kring ämnet FN. Årsmötet lämnade sin enhälliga anslutning till en av VU tillsammans med Göteborgs kristliga ungdomsråd planerad kontaktkonferens kring livsåskådningsfrågor.

Slutligen uttalade ordföranden i ett anförande sitt och "Sams" tack till de avgående VU-ledamöter, som var närvarande vid mötet, Lola Sterner och Set Dahlbeck, vilka under flera år troget skött olika uppdrag inom "Sam". Till protokollet antecknades jämväl ett tack till övriga avgående VU-ledamöter, Elon Johansson, Rune Nilsson och Roland Magnusson.

PROGRAMTÄVLINGEN under ungdomsledarekursen på Stenungsund vanns av Folkdanslaget Viktoria med Haga-Annedals SDUK och KFUK-SFS' lag på andra respektive tredje plats. I nästa nummer av Vi alla publiceras de tre pristagarnas respektive programförslag.

... ville jag gärna påpeka att det många gånger är svårt att få tag på lämpliga möteslokaler i Göteborg. I januari ringde jag till exempel och ville beställa lokal för ett möte, men fick beskedet, att någon gång i slutet

av maj kanske det skulle gå bra, säger ordföranden i Ungsvenska Förbundet i Göteborg, ingenjör Paul Brundin.

Men i övrigt är det bara glädjeämnen inom förbundet. Vi tror att vi nu nått fram till ett omväxlande program, som passar de flesta ungdomar. En gång i månaden har vi ett rent politiskt möte med samkväm efteråt, en gång har vi en träff helt lagd på underhållningskaraktär, men uteslutande med egna förmågor som medverkande, en eller ett par gånger har vi föredrag av mer allmän karaktär. Dessutom har vi en hel del studiecirklar och hobbygrupper igång. Bland hobbygrupperna finns både syjunta, bridegång, fotoentusiaster och akvarister.

LIVSÅSKÅDNINGSKONFERENS

Göteborgsungdomens samarbetsorganisation och Göteborgs kristliga ungdomsråd anordnar den 27 och 28 april kl. 19.30 i Folkets hus D-sal tvenne samlingar kring livsåskådningsfrågor. Samtalen kommer att anslutas till föreläsningar av Erland Sundström.

Samlingarna är planerade som en konferens mellan de valda ombuden i de båda samarbetsorganen. Anmälan om deltagande göres enligt meddelande i cirkulär.

"ARETS PROPOSITION om anslag till den halvöppna barnvården var ju ovanligt torftig när man ser den mot bakgrunden av det statliga betänkandet 'Daghem och förskolor', inte minst med hänsyn till alla dem som läst det och lagt ner ett stort arbete på sina genomgående mycket positiva synpunkter i re-

missyttrandena. Den kunde inte vara särskilt inspirerande för riksdagsmännen. Men det kanske inte heller spelade någon roll eftersom herr Karlsson i Munkedal inhöstade ett gott skratt, då han förutsatte att kammarens ledamöter inte läst propositionen."

(Barnträdgården)

ALLMÄNNA SAMLINGSLOKALER

Nedannämnda, av undertecknad styrelse förvaltade samlingslokaler uthyras till sociala, politiska, kulturella och andra ideella föreningar och sammanslutningar för sammanträden, studiearbete, samkväm och offentliga möten, därvid de i närmast angränsande stadsdelar verksamma sammanslutningar har företräde.

Odinslund i Gårda, Alelundsgatan 4. Förest. A. Spetsig, tel. 18 12 52.

2 hörsalar för resp. 60—80 personer, vilka båda kunna sammanslås till en. 1 klubbrum för 30 personer, 3 klubbrum för 10—15 personer.

Torpagården vid Uddeholmogatan. Förest. Bertil Hansson, tel. 25 35 19.

2 hörsalar för resp. 40 och 70 personer, vilka båda salar kunna sammanslås till en hörsal.

Älvsborgsgården vid korsningen Ekebäcksgatan—Torgny Segerstedtsgratan. Förest. Cuno Nilsson, tel. 24 27 84.

1 hörsal för cirka 140 personer, 1 klubbrum för cirka 15 personer.

Landalagården vid spårv.hpl. Holtermanska sjukhuset. Förest. G. Nordvall, tel. 20 26 04.

1 hörsal för cirka 120 personer, 1 klubbrum för cirka 10 personer.

Härlandagården vid spårv.hpl. Härlanda. Förest. Edv. Pettersson, tel. 25 58 66.

1 hörsal för cirka 140 personer, 1 klubbrum för cirka 15 personer.

Lundgatan 8. Förest. Astor Magnusson, tel. 19 82 76.

1 hörsal för 125 personer.

Närmare upplysningar rörande lokalerna och villkoren för deras förhyrande lämnas av resp. föreståndare.

De organisationer, som önska förhyra lokalerna genom abonnemang under säsongen 1953—1954, beredas härmed tillfälle att göra ansökan härom med angivande av den eller de tider och den eller de lokaler, ansökan avser, samt för vilket ändamål vederbörande lokal i varje särskilt fall skall begagnas. Med hänsyn till det stora antal ansökningar, som kan förväntas, är det önskvärt att alternativa önskemål uppgives i ansökan. Sökande anmodas lämna fullständiga uppgifter om namn och adress samt helst telefonnummer. I den mån lokalerna icke bli fulltecknade genom abonnemang uthyras de tillfälligt under säsongen efter hänvändelse till resp. föreståndare.

Buråsgården vid Framnåsgatan nedanför Buråsskolan. Förest. R. Olsson, tel. 16 96 42.

1 hörsal för cirka 120 personer, 1 klubbrum för cirka 10 personer.

Majgården vid Chapmanstorg. Förest. Erik Henriksson, tel. 14 57 90.

1 hörsal för cirka 120 personer, 1 klubbrum för cirka 10 personer.

Bräckegården vid Diakonissanstalten. Förest. Yngve Tjell, tel. 22 44 24.

1 hörsal för cirka 140 personer, 1 klubbrum för cirka 15 personer.

Samlingslokalerna vid Bjurslättstorg. Förest. Holger Svensson, tel. 22 03 92.

1 hörsal för cirka 160 personer, 1 hörsal för cirka 80 personer, 3 klubbrum för 10 personer.

Betel Paradisgatan 29, Förest. Stig Edström, tel. 16 08 25.

1 hörsal för 120 personer.

Eketrågatan 6 A. Förest. Kurt Wittgren, tel. 23 08 46.

1 hörsal för ca 75 personer, 1 klubbrum för 15 personer.

STYRELSEN FÖR GÖTEBORGS STADS SAMLINGSLOKALER

Adress: Drätselkammaren, Göteborg

BUSSBESTÄLLNINGEN

LILLA NYGATAN 1

Telefoner: 11 68 97 - 13 04 90

Servicecentral

för beställningskörningar med buss

Moderna turistvagnar för in- och utlandstrafik

När det gäller försäkringsfrågor

Som ombud för Försäkringsbolagen AVH står jag gärna till tjänst med upplysningar i försäkringsfrågor av olika slag.

Holger Davidsson
Doktor Hjorts Gata 12 C
Göteborg C
Telefon 20 32 40

Anlita AVH:s Helskyddstjänst!

FÖRENINGAR!

Förlägg Edra kurser och konferenser hos oss i trevlig miljö. Vi har goda utrymmen både för kursarbete och samkväm.

Planera föreningens weekendträffar och söndagsutflykter med sikte på Idrottsgården, som omgives av en vacker natur, vilken ger rikliga tillfällen till promenader o. friluftsliv.

Ring oss, vi står gärna till tjänst med förslag.

IDROTTSGÅRDEN

HINDÅS
TEL. HINDÅS 34

Skaffa de skivor, som Musikdirektör Kurt Ljungberg lämnar tips om i artikel på sidan 8 i denna tidning, från

Waidele

Arkaden, Karl Johansgatan 24, Korsgatan 20,
Landsvägsgatan 4, Redbergsvägen 4

Pianon, musikinstrument, noter, grammofonskivor, radio.

Den råd lyder är vis

Foto Kino-

handla alltid i specialaffären där Ni erhåller korrekta och riktiga råd och upplysningar. Hos oss får Ni dessa gratis.

Ni har dessutom stadens största sortering i de olika fabrikaten att välja på.

ARKADENS FOTOAFFÄR

GÖTEBORG

Västra Sveriges ledande Fotoaffär

